

og det endog betydelige Udvidelser af Vandkuranstalten, ja at Stifterne, ja vidt mig bekendt, endnu ikke have faaet noget som helst Udbytte af deres Penge, idet alt, hvad de have kunnet afse, er gaaet til Anstaltens Udvidelse. Fattige Folk, som ikke have Raad til at betale for sig, have henvendt sig til Bestyrelsen med Anmodning om at faa fri Kur paa denne Anstalt, og det have de ogsaa kunnet faa, men Bestyrelsen kan ikke blive ved hermed i Længden, da de Folk, som have sat Penge i Foretagendet, ikke bestandig kunne vedblive at lade den bestaa uden nogen Sinde at faa Udbytte af deres Penge. Derfor have de henvendt sig til Justitsministeren, som ogsaa beredvillig er gaaet ind paa Andragendet og har opført en Sum af 2,100 Kr. Det er jo til fattiges vederlagsfri Kur og Ophold paa Anstalten. Jeg er nu ikke i Stand til at kunne forstaa Udvalgets Stilling til den Sag — det er jo nemlig hele Finansudvalget, som foreslaar, at denne Bevilling skal gaa ud. Det forekommer mig, at enten jeg ser paa Betænkningen, paa Vædringsforslaget eller paa den ærede Ordførers Motivering, som jeg nu hørte, faar jeg egentlig ingen Begrundelse, hvorfor den skal gaa ud. Den ærede Ordfører sagde, at det ikke var noget Statsøjemed, men indrømmede, at det var en fortræffelig Anstalt, som vist nok gjorde megen Nytte, og jeg synes, at det kunde lige saa godt tale for, at vi skulde give Bevillingen, som at vi skulde forkaſte den, thi hvad det angaar, at det ikke er noget Statsøjemed, ja er jo dertil at bemærke, at det ikke er u hørt, at Staten støtter almengavnlig Foreanstaltninger, og det mener jeg, at denne Anstalt er; i den Virksomhed, som den har udført hidtil, har den dog vist sig at være et almindeligt Gode for Befolkningen. Jeg er nu ikke i Stand til at kunne stemme for dette Vædringsforslag om, at Bevillingen gaar ud; thi det forekommer mig, at naar jeg fremstiller mig det Villedet, at jeg kommer til Silkeborg, som jo er beliggende i min Valgtres, og jeg skulde forsvare, hvorfor jeg har været med til at udstemme denne Bevilling, saa vil jeg savne enhver Grund, der kunde tale for at nægte Fattigfolk denne Understøttelse. Jeg haaber da ogsaa, at blot denne Afsaale heraf vil have den Virkning, at Udvalget vil tage Sagen op til fornyet Overvejelse, for det kan maaske ikke ventes, at den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne kan tage Forslaget tilbage nu, men jeg vil dog haabe, at det vil komme frem igen til Ædje Behandling, og at det vil komme frem paa en saadan Maade, at Be-

villingen bliver given. Det er jo ikke for nogen enkelt Stand, men der staar i sin Almindelighed: til Væderlag for fri Kur og Pleje for fattige; altsaa Folk fra hele Landet ville være i Stand til at nyde godt af denne Understøttelse, og jeg tror, at Anstalten ogsaa fortjener at kunne faa al den Tilgang, som er mulig. Den har en ualmindelig smuk Beliggenhed, og der bliver beplantet og sørget for, at der er Læ næsten for alle Vinde, der er udmærket Sol og udmærket Vand, og dette i Forbindelse med den øvrige Vædefur er i Stand til at frembringe ret gavnlige Resultater. Det er jo ikke saaledes, at det alene er Vandet, man er henvist til at benytte, men det er en Benyttelse af Vædene i Forbindelse med en tyndig Lægehjælp, der har haft den gavnlige Virkning, man har set. Jeg kan saaledes nævne, da jeg har set Anstalten og dens Indretninger, at der er mange forskellige Slags Væde: Naalebæde, Tangbæde og Anvendelse af Elektricitet, Mæssage og Gymnastik, kort sagt alt, hvad der i visse Sygdomme er i Stand til at kunne fremkalde et raskere Blodomløb, saaledes at de svækkede Livsnerver kunne oplives paa ny, og derved har det vist sig, at mange ere gaaede ud fra Anstalten som helbrede. Jeg kan saaledes ogsaa henvise til en Beretning for Aaret 1890, som er afgiven af Anstaltens Læge, Klee, og saa fremt de Herrer ville gennemlæse den, ville de se, at Anstalten har været besøgt af 130 Patienter i Aaret 1890, og Bemærkningerne, som, efter hvad der anføres her, maa antages at være Patienternes egne Bemærkninger, vise, at mange ere gaaede ud derfra som helbrede, andre have sølt sig styrkede og en hel Del bedre og have ogsaa været tilfredse med deres Ophold der, og saa fremdeles. Naar jeg nu ogsaa kender en hel Del, som have søgt Anstalten og ere gaaede ud derfra enten betydelig bedre eller helbrede, da vil jeg dog gerne anbefale denne Sag, især da det alene angaar fattige. Det kan jo ikke ventes — selv efter den Fattiglov, som vi fik i Fjor, ifølge hvilken der kan tilstaaes de fattige fri Lægehjælp fra Kommunen — at der er nogen Kommune, der finder paa at sende sine syge paa Væderejse eller indlægge dem til en saadan Kur. Jeg synes, at denne Bevilling vilde være saa almenyttig, at jeg meget vil anbefale, at vi kunne faa den vedtagen.

Justitsministeren (K l l e m a n n):

Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 35 og 36, saa vel som Vædringsforslaget under Nr. 204 skal jeg ikke opholde mig